

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2007 r.

Sąd Rejonowy w Jaworznie Wydział I Cywilny

w osobie Przewodniczącego ASR Mariusza Witkowskiego
Protokolant staż. Anna Brzezina

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2007 r. w Jaworznie na rozprawie

sprawy z powództwa Piotra K.
przeciwko Gminie Miasta J.

o zapłatę

postanawia

na podstawie art. 234 TWE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w Luksemburgu z następującym pytaniem prawnym - czy art. 90 TWE stanowił *przeszkodę* w stosowaniu § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu, w zakresie w jakim uzależnia zarejestrowanie pojazdu sprowadzonego spoza Rzeczypospolitej Polskiej, z innego państwa członkowskiego, od uiszczenia opłaty za wydanie karty pojazdu w kwocie 500 zł.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jaworznie w trakcie rozpoznawania sprawy z wniosku obywatela polskiego Piotra K. przeciwko Gminie Miasta J. powziął wątpliwość czy art. 90 TWE, stanowił przeszkodę w obowiązywaniu § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury, opublikowanego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod pozycją 1310 w numerze 137 z 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu. Wątpliwości powstały na tle następującego stanu faktycznego. Powód Piotr K. będący obywatelem polskim w dniu 9 października 2006 r. wniósł pozew o zapłatę przeciwko pozwanej Gminie Miasta J., która jest podstawową jednostką samorządu terytorialnego w Polsce i posiada osobowość prawną.

Piotr K. domaga się zasądzenia od pozwanej Gminy kwoty 425 złotych polskich. Żądana przez Piotra K. kwota stanowi różnicę między opłatą pobieraną za wydanie po raz pierwszy karty pojazdu, która wynosiła 500 złotych polskich, a kwotą jaką organ Gminy pobiera za wydanie wtórnika karty pojazdu 75 złotych polskich.

Minister Infrastruktury rozporządzeniem z dnia 28 lipca 2003 r. wydanym na podstawie art. 77 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (U/, U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190 i Nr 137, poz. 1302) w § 1 zarządził:

za wydanie karty pojazdu przy pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 500 polskich złotych (§1.1 rozporządzenia),

za wydanie wtórnika karty pojazdu organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 75 złotych polskich (§ 1.2 rozporządzenia).

Powód w dniu 9 maja 2005 r. nabył na terytorium Niemiec używany samochód osobowy marki Mercedes Benz 230 TE.

Piotr K. w maju 2005 r. sprowadził na terytorium Polski z Republiki Federalnej Niemiec wyżej wymieniony kilkunastoletni, używany samochód.

W dniu 13 czerwca 2005 r. wykonano w Polsce badanie techniczne pojazdu. Podczas badania ustalono, że pojazd spełnia wymagania techniczne obowiązujące w Polsce.

Chcąc zarejestrować po raz pierwszy samochód w Polsce powód zmuszony był uiścić na rzecz Gminy Miasta J. kwotę 500 zł. Wymienioną kwotę Piotr K. uiścił w dniu 18 sierpnia 2005 r.

Piotr K. bez zarejestrowania samochodu nie mógłby legalnie poruszać się samochodem po terytorium Polski.

W sytuacji gdyby Piotr K. nabył taki samochód jako nowy na terytorium Polski to za kartę pojazdu nie musiałby płacić Gminie Miasta J. Kartę pojazdu otrzymałby od producenta lub importera pojazdu.

DaimlerChrysler Automotive Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zajmuje się sprzedażą na rynku polskim samochodów marki Mercedes-Benz. Dnia 18 sierpnia 2006 r. oferowała do sprzedaży samochody osobowe Mercedes-Benz model C230.

Koszt uzyskania przez DaimlerChrysler Automotive Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością jednej karty pojazdu wynosił w sierpniu 2005 r. i wynosi nadal 9 złotych polskich 71 groszy netto.

Dla klientów kupujących nowe samochody produkowane przez koncern Daimler Chrysler AG oraz oferowane poprzez sieć autoryzowanych dealerów w Polsce karty pojazdu zamawiane są bezpośrednio przez DaimlerChrysler Automotive Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych. Otrzymane karty pojazdu są centralnie wypełniane w DaimlerChrysler Automotive Polska Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

Podobnie sprawa przedstawia się z kartami pojazdu produkowanymi dla innych producentów samochodów osobowych, na przykład dla Fiata Auto Poland Spółki Akcyjnej w Bielsku Białej. Producenci zamawiają karty pojazdu w Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej w Warszawie za cenę 9 złotych 71 groszy netto (bez podatku VAT).

II

Sąd Rejonowy w Jaworznie na tle tak ustalonego stanu faktycznego powziął wątpliwość czy art. 90 TWE określający zakaz dyskryminacji podatkowej i ochronę dla swobody przepływu towarów, stanowił przeszkodę w obowiązywaniu § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury, publikowanego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod pozycją 1310 w numerze U7 z 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu, w zakresie w jakim uzależniał zarejestrowanie pojazdu sprowadzonego z poza Rzeczypospolitej Polskiej z innego państwa członkowskiego od uiszczenia opłaty w kwocie 500 zł.

Wyżej opisane prawodawstwo polskie zostało zastąpione wydanym przez Ministra Transportu i Budownictwa rozporządzeniem z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu wydanym na podstawie art. 77 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, ze zm.).

§ 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury, obecnie już nie obowiązuje w Polsce. Rozporządzenie z dnia 28 lipca 2003 r. obowiązywało w okresie gdy powód Piotr K. chciał samochód używany, zakupiony w Niemczech, zarejestrować po raz pierwszy w Polsce.

Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej wyrokiem z dnia 17 stycznia 2006 r. (U 6/04 OTK-A 2006/1/3) orzekł, że § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu jest niezgodny:

- a) z art. 77 ust. 4 pkt 2 i ust 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497),
- b) z art. 92 ust. 1 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej orzekł, że przepis powołanego rozporządzenia traci moc obowiązującą z dniem 1 maja 2006 r.

W uzasadnieniu do wyroku pkt III 4 Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej stwierdził, że opłata w części wynikającej z jej podwyższenia stanowi nową daninę publiczną co narusza postanowienia art. 217 Konstytucji, zgodnie z którym tego rodzaju daniny mogą być nakładane tylko ustawą.

§ 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu jest niezgodny z art. 217 Konstytucji, gdyż ustanowiona w

nim opłata stanowi - ze względu na niewspółmierność do rzeczywistych kosztów świadczonej usługi - daninę publiczną o charakterze podatkowym.

Zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego Rzeczypospolitej Polskiej mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne na terytorium Polski.

Piotr K. uiszczył opłatę za kartę pojazdu w okresie gdy zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego Rzeczypospolitej Polskiej przepis powołanego rozporządzenia obowiązywał.

III

Minister Transportu i Budownictwa rozporządzeniem z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu wydanym na podstawie art. 77 ust. 4 pkt 2 [Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908. ze zm.) w § 1 zarządził:

za wydanie karty pojazdu przy pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 75 polskich złotych (§ 1.1 rozporządzenia).

za wydanie wtórnika karty pojazdu organ rejestrujący pobiera opłatę określoną w ustępie 1, a więc w wysokości 75 złotych polskich (§ 1.2 rozporządzenia). Powyższe rozporządzenie weszło w życie z dniem 15 kwietnia 2006 r.

IV

Istniejąca wątpliwość, czy art. 90 TWE, stanowił przeszkodę w obowiązywaniu § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury, opublikowanego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod pozycją 1310 w numerze 137 z 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu, w zakresie w jakim uzależniał rejestrację pojazdu sprowadzonego z poza Rzeczypospolitej Polskiej z innego państwa członkowskiego od uiszczenia opłaty w kwocie 500 zł ma znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym w Jaworznie. Jeżeli powyższy przepis Traktatu stanowi przeszkodę w obowiązywaniu opisanego rozporządzenia krajowego to zgodnie z art. 10 TWE i zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego nad prawem krajowym Sąd krajowy, będzie miał obowiązek odmówić zastosowania przepisu rozporządzenia krajowego niezgodnego z prawem wspólnotowym również w okresie odroczenia utraty mocy obowiązującej tego przepisu orzeczonej wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego.

W sytuacji negatywnej odpowiedzi na pytanie postawione w sentencji postanowienia, może zajść konieczność dokonania wykładni art. 25 TWE, a mianowicie czy przepis ten stanowi przeszkodę w stosowaniu § 1 wyżej opisanego rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury. Czy opłata za kartę pojazdu stanowi opłatę o skutku równoważnym, o której mowa w art. 25 TWE.

Od udzielenia odpowiedzi na postawione w sentencji postanowienia pytanie zależy rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Jaworznie w sprawie o sygn. akt I C 3/07.

Sąd Rejonowy w Jaworznie postanowieniem z dnia 6 lutego 2007 r. zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w Luksemburgu na podstawie art. 234 TWE, z pytaniem prejudycjalnym jak w treści postanowienia.